

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۳/۱۹

ظریف قانع

پنهان کاری حکومت در رهایی زندانیان طالب

رهایی زندانیان طالب یکی از موارد اساس توافق نامه صلح میان ایالات متحده امریکا و گروه مسلح طالبان است که در بند ج بخش اول توافقنامه از آن ذکر به عمل آمده است. رئیس جمهور افغانستان با وجود مخالفت های شدید در این مورد برای نشان دادن حسن نیت در این پروسه بعد از رهائی انس حقانی و دو تن دیگر از قومندانان ارشد گروه مسلح طالبان فرمان رهایی ۵۰۰۰ هزار زندانی طالب را مشروط و به گونه ای وقفه ای صادر نمود. طالبان رهایی وقفه ای زندانیان خود را از سوی حکومت خلاف توافق نامه میان ایالات متحده امریکا و گروه مسلح طالبان خواندند. اما رئیس جمهور موقف تند را در این مورد اختیار نمود که تا جای این پروسه را صدمه زد و خشونت ها را افزایش داد تا کنون همچنان گفته میشود که رئیس جمهور مانع برای پروسه صلح میباشد و اخیراً وزارت دفاع میگوید که اگر طالبان به کاهش خشونت ها روی نیاورند نیروهای دفاعی علیه آنها حملات تهاجمی خود را انجام میدهند این در حالی است که طالبان حکومت افغانستان را متهم میکنند که به توافق روی رهایی زندانیان این گروه با ایالات متحده امریکا احترام نگذاشته از همین رو جنگ ها و خشونت ها شدت یافته است. اما اگر در مورد ستراتیژی حکومت در رابطه به رهایی زندانیان طالب تعمق صورت بگیرد دیده میشود که حکومت موارد را از مردم پنهان کاری نموده است که در واقع اساس خواسته های مردم را شکل میدهد. از آن جمله حکومت افغانستان از این گروه به منظور رهایی زندانیان شان خواسته است که این گروه باید تعهد بسپارند که بعد از آزادی زندانیان شان از انجام هر گونه عملیات تروریستی، خشونت آمیز دهشت افکنانه و اعمالی که موجب وحشت در جامعه میگردد اجتناب کنند. این گروه باید از هر گونه حمله بالای نیروهای دفاعی و امنیتی خود داری کنند.

دیده میشود که از یک طرف حکومت مانع پروسه صلح شده میرود ولی از طرف دیگر موانع را که حکومت سر راه رهایی زندانیان طالبان ایجاد کرده معقول و خواستگاه مردم افغانستان را شکل میدهد. چنانچه گفته شد، چپ تضمین وجود دارد که زندانیان طالبان بعد از رهایی از زندان ها دوباره به صفوف جنگی مراجعت نکنند و باعث نا امنی بیشتر در کشور نشوند و همین طور اگر از میزان خشونت، ترور و غیره موارد که ثبات کشور را دچار مشکل میسازد از سوی این گروه تضمین داده نشود، صلح یک طرفه و به سود ایالات متحده امریکا و گروه مسلح طالبان خواهد بود نه مردم افغانستان و از طرف گروه مسلح طالبان صلح را با ایالات متحده امریکا انجام میدهند ولی زندانیان خود را از حکومت افغانستان مطالبه میکنند و جنگ را علیه نیرو های امنیتی افغانستان ادامه میدهند. پس اگر چنین باشد که هیچ صلح نتیجه بخش نخواهد بود چگونه ممکن است که گروه مسلح طالبان به جنگ خود علیه نیرو های امنیتی ادامه بدهند در حالی که نیز صلح را در اولویت کاری خود داشته باشند در حالی که مقدمات صلح و مذاکره آتش بس و قطع جنگ است.

حکومت در اوایل مذاکرات این گروه با ایالات متحده امریکا خواسته های خود را بطور واضح با مردم افغانستان در میان نگذاشت و دست به پنهان کاری زد ولی حالا دیده میشود که نادیده گرفتن پنهان کاری ها در پروسه صلح میتواند این پروسه را به نتیجه مثبت برساند.

اگر گروه طالبان تعهد نکنند که زندانیان بعد از رهایی و خود شان دیگر بالای اماکن مقدس مثل مساجد، تکیه خانه ها، حسینیه ای ها، مکاتب، بازار ها و شفاخانه ها، پوهنتون ها، مراکز علمی، فرهنگی، ورزشی و غیره اماکن عمومی و تأسیسات عام المنفعه حمله نمی کنند و به حملات خود ادامه بدهند پس چی نیاز است که با گروه طالبان حسن نیت برای صلح نشان داده شود در حالی که گروه مسلح طالبان هیچ تمایل واقعی برای صلح در افغانستان را ندارند. طالبان همواره خواسته اند از نکته های اساس به عنوان قوه فشار علیه حکومت استفاده بکنند بطور مثال این گروه دست به قتل داکتران، محصلین، انجیران، معلمین و کارمندان دولت زده اند و تلاش کرده اند که از فعالیت مکاتب، شفاخانه ها و کلینک ها، مراکز و تأسیسات عام المنفعه و فعالیت های اجتماعی، مذهبی و فرهنگی، علمی و ورزشی و همینطور هنری در ساحات تحت نفوذ خود جلوگیری نمایند. ولی برعکس حکومت در ستراتیژی خود بار

د پانو شمیره: له ۱ تر ۲

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټينګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له الیرلو مخکې په خیر و لولئ

ها واضیح نموده است که صلح باید تضمین کننده فعالیت ها در ساحات تحت نفوذ طالبان باشد. یعنی این گروه مانع به مکتب رفتن هیچ دختر و پسر نشوند و تمامی مکاتب باز باشد. فعالیت های مذهبی و اجتماعی، هنری و غیره باید در ساحات تحت نفوس آنها فعالیت کنند. حکومت همچنان در استراتیژی خود خواسته است که بعد از رهایی زندانیان این گروه. این گروه باید ارتباط خود را با شبکه استخباراتی پاکستان قطع و از بدست آوردن کمک های نظامی جلو گیری نمایند و پناه گاه های امن خود را در آن سوی خط دیورند ترک کنند و همین طور این گروه باید بعد از رهایی زندانیان خود باید تمامی رهبران و اعضای گروه القاعده و سایر گروه های تروریستی بین المللی و منطقوی را به نیروهای دفاعی و امنیتی حکومت افغانستان تسلیم کنند با توجه به موارد ذکر شده دیده میشود که پنهان کاری حکومت روی مصلحت ها به منظور رسیدن به توافق میان ایالات متحده امریکا و گروه مسلح طالبان بوده است و اکنون وقت آن است تا خواسته های مردم افغانستان از سوی حکومت مردم افغانستان مطرح شود که میتواند پروسه صلح را به یک موفقیت غیر قابل باور برساند.

بااحترام